

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **P. T. C.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2011, č. j. MV-88392-6/SO-2011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10 A 346/2011 - 52,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze citovaného v záhlaví. Městský soud jím zamítl její žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti usnesení Ministerstva vnitra ze dne 14. 2. 2011, č. j. OAM-8596-6/DP-2011, o zastavení řízení o žádosti stěžovatelky o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Současně stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. V odůvodnění svého návrhu uvedla, že v České republice žije společně s manželem, který podniká, a dvěma nezletilými potomky, kteří zde plní povinnou školní docházku, stěžovatelka je v domácnosti. Pokud by musela opustit území České republiky, rodina by nemohla bezproblémově fungovat. Ve stěžejní části návrhu namítala, že nepřiznáním odkladného účinku by byla dotčena na svém právu na spravedlivý proces. Současně se domnívá, že nemůže být způsobena újma třetí osobě ani na veřejném zájmu.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření navrhla, aby soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Dle jejího názoru stěžovatelka není oprávněna k pobytu na území České republiky, což nelze navrhovaným postupem změnit. Neudělením povolení k dlouhodobému pobytu, respektive jeho neprodloužením jí nemůže vzniknout nenahraditelná újma, ta by mohla být způsobena až rozhodnutím o správním vyhoštění.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní

následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou a skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny.

[6] Souhlasí se stěžovatelkou, že opuštěním České republiky by mohlo dojít k zásahu do jejího práva na spravedlivý proces. K tomuto právu totiž náleží i právo účastníka vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd., proto může být nezbytné, aby stěžovatelka mohla na území České republiky zůstat až do skončení řízení o kasační stížnosti.

[7] Obdobnou situací se Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, na které stěžovatelka ve svém návrhu odkázala. V uvedené věci soud konstatoval, že pro výkon práva na spravedlivý proces není dostačující, pokud je účastník v řízení zastoupen advokátem, a to právě proto, že některé aspekty práva na spravedlivý proces vyžadují jeho osobní přítomnost. Vyrovnal se také s otázkou, zda nebezpečí nenahraditelné újmy účastníku řízení (cizinci) hrozí již v soudním řízení, ve kterém je přezkoumáváno správní rozhodnutí ve věci povolení k dlouhodobému pobytu, nebo až v následném řízení o správním vyhoštění. Dospěl k závěru, že již v případě zrušení povolení k dlouhodobému pobytu účastníku reálně hrozilo, že by ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti musel opustit území České republiky. Dodal, že lze stěží předpokládat, že cizinec má nenahraditelné újmy předejít tím, že bude vědomě porušovat zákon a nelegálním pobytem na území České republiky se bude vystavovat riziku správního vyhoštění, se kterým je navíc vždy spojen zákaz pobytu na určitou dobu.

[8] Uvedené lze vztáhnout i k projednávané věci, neboť důsledky rozhodnutí o neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu jsou stejné. Stěžovatelce reálně hrozí, že ještě před tím, než Nejvyšší správní soud rozhodne o její kasační stížnosti, bude nucena území České republiky opustit a nebude tak mít možnost dostatečně hájit svá práva v probíhajícím řízení. Již tato skutečnost je dostačující pro závěr, že v daném případě existuje příčinná souvislost mezi právními účinky rozhodnutí žalované a možným vznikem újmy u stěžovatelky, Nejvyšší správní soud se proto nezabýval dalšími důvody jejího návrhu.

[9] Žádost o přiznání odkladného účinku následně posoudil z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatelky na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob a ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem. Skutečnosti, které by zakládaly možnost dotčení, nejsou zřejmé z návrhu stěžovatelky, vyjádření žalované ani obsahu správního spisu. Lze tedy uzavřít, že právní následky rozhodnutí žalované pro stěžovatelku představují nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout třetím osobám, a tento

pokračování

postup současně není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu